

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De mystica flammigera anagogica & transformatiua contemplatione.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

ferendo, vehementissime cupiens bonum cōmune, vniuersorum salutem: quatenus deus in omnibus atq; ab omnibus debite honoretur. Idcirco de eius iniurijs & offensis, de percuntium ingrati tudinibus vitijs ac perditionibus intime contri statur. De honorificentia vero dei & reformati one lapsorum operibusq; iustorum, & emendati one errantium summe lætatur, gratias agit, pro pibus intercedit, & totus in bonitatis affectum, in zelum iusticiæ, in ignem amoris conuertitur, re soluitur, transformatur. Propter quod iugiter sur sum mouetur ad vniōnē, ad amplexum, ad my sticam visionem erigitur,

De mystica, flammigera, anagogica, & transformatiua contemplatione.

Art. X V I.

In manibus deus abscondit lucem: & præcepit ei vt rursus adueniat. *Iob. 31*

Annunciat de eo dilecto quod possessio eius sit, & ad eā possit ascendere. Incomprehensibilis deus omnipotens & superliberrimus deus

Rom. 8/

(qui cuius vult miseretur, & clemens est in quem ei placuerit, a quo non est appellare aut subterfugere, cui nullus ualet resistere, cui nemo dicere potest cur ita facis) quos vult illuminat & inflammat, præuenit, immutat, cōuertit, ac dicit: qui et interdum nondum paratos repēte misericordissime vertit, quocunque voluerit afficit, et ad gratiam illuminationis superne ac contemplationis theoricæ perducit altissimam: vt patet in Paulo

Iob. 11

X iij Apo

Actu. 9.

Apostolo quem ad Christianorum persecutione
 grassantem conuertit in via, rapuitque ad con-
 templandum sublimia atque ad audiendum ve-
 ba arcana: qui etiam pusillos ac imperfectos, et
 mo & quosdam adhuc mundanos volens licet
 licere, ad altiora ac spiritaliora prouehere: non
 nunquam gratia contemplationis, suauitate in-
 terina consolationis ad horulam tangit perfundit ac
 creat, genus seruorum ponens quasi ad mensam filio-
 rum. Hic deus sublimis cum viderit mentem ho-
 minis spiritalis zelo iusticie penetratam, charita-
 te flammigeram, puritate ac omni virtute ful-
 tam, ad diuina fortiter aspirantem, mox digni-
 tissime, exuberantissime, amorose ac frequenter
 me ei occurrit, succurrit, cooperatur, seque ei com-
 municat, manifestat, infundit, eam ad se eleuat,
 intra se rapit, deosculatur, amplectitur, atque in-
 intuendum, gustandum, fruendum offert ac
 habet, habetque complacentiam magnam in ea,
 & tanquam amicam ac sponsam apprehendit,
 fecundat, & sibi astringit, eandem lucem quam
 quam abscondit in manibus, quam in manibus
 suis tenet absconditam, ei propalat ad horam aut
 horulam: prout sibi omnium sapienissimo mode-
 ratori placuerit. Verum ut haec clarius intelli-
 gatur: manus dei sunt sapientia & potestas, iusticia
 clementia & voluntas ipsius. Quae sunt principia
 operationis diuinae ad extra. In his manibus deus
 omnipotens lucem abscondit: quia tam lucem gra-
 tiae quam lumen gloriae in sua habet ac continet
 potestate: & iuxta sapientiae suae censuram, iuxta
 omnipotentiae suae arbitrium, iuxta voluntatis suae
 propositum lumen gratiae abscondit & pandit
 retinet & effundit, aufert ac reddit. Ideo dicitur
 Præcepit

Iob. 37

Iob. 37

Præcepit ei (videlicet lumini gratiæ) ut rursus adueniat. Quoniam lumen hoc indignis celatum aut peccanti subtractum, deo iubente, iterum aduenit ac infunditur pœnitenti, & augetur feruenter amanti, atq; ostenditur contemplanti. In quo lucis huius reditu annunciat deus per alloquutionem internam dilecto (homini bono, s. cum quoram gratiose operari dignatur) q̄ lux ista possessio eius sit: ita ut eam possit stabiliter possidere: et si ad horam amiserit eam, ad eam rursus recuperandam possit ascendere, & per eam ad lumen glorię peruenire. Insuper lucem contemplationis theoricę ac mysticę radium visionis tenens deus in manibus, eandem lucem pulcherrime radiantem ad libitum suum menti purgatę nunc pandit & influit, nunc retrahit & abscondit. Sicque lux ista venustissima ad tenentis dei arbitriū latet ac patet: & nunc copiosius clariuscq; insulget nunc minus. Quumque hanc lucem omnipotens menti onderit: mox mole magnitudinis suę actualitate et excellentia maiestatis, perfectiōis ac luciditatis suę immensę mentem in momento, in ictu oculi, in puncto sic dulciter nō violenter vincit & opprimit: vt ipsa defluat atq; deficiat a se ipsa: & victa amore ac stupens præ admiratiōe eius q̄ contemplatur maiestatis ac claritatis immensę, præ deitatis quā cernit delitiosissima serenitate, nesciat de se ipsa. Siquidem repente tā valide illustratur ac inflāmatur: vt prorsus succumbens vires & sensus corporales amittat. Tunc mens in increatę lucis secretum inducta, in infinitę lucis abyssō demergitur, in æternę felicitatis oceano rapta deperditur, in amoris igne immensi resoluta comburitur, atq; in superuastissim

mæ ac superplanissimæ solitudinis impertra-
 bili & immensa amplitudine securissime erro-
 feliciter deuiat, perdens seipsam, nesciens vbi
 quæ. Verum in hac intuitione tranquillissima
 cherabica mens humana, vt plurimum non
 defigitur: sed deus lucem quæ paulo ante infusa
 trahit & abscondit in manibus: atque postmodum
 cum denuo præcipit ei, vt menti adueniens
 tur, maiori nonnunquam cum claritate quam ante.
 luce menti fulgente mens iterum intus splendens
 ignescit, alteratur, miratur, opprimitur, debilitatur.
 Tuncque deus amoenitatis immensæ annunciat
 ea, (hoc est, de luce ista quæ paulo ante ablatam
 dit in manibus.) electo ac dilecto (seruido, famu-
 tori) quod possessio eius sit: eo quod ipse cuncta
 nalia & caduca aspernans, præter deum & con-
 tra eum nil concupiuit: ideoque deo suffragante
 eam possit ascendere: ita vt in ea crescens
 die, tandem luci fontali suauissimo deo beatus
 fiet intectus, fructiue vnitus, a morose æternitate
 que immersus. Denique quoniam ista tam superna
 eleuatio mentis, tam admiranda & alta contem-
 platio, nobilitatio, ac deificatio eius, signum
 pus est infinitæ dignationis ac magnæ dilectionis
 dei ad eam: idcirco post verba præallegata pro-
 nus subditur: Super hoc expauit cor meum, & con-
 tum est de loco suo. Item in hac profundissima
 contemplatione gratia dei præueniens ac perueniens
 siens, sensum perstringit amantis, & eripit eum
 li infigitque sibi, atque vt horum expertus ait
 ctus Bernardus, Rapit eum in diem qui est a
 multo rerum ad gaudia silentij, hoc est, in splen-
 dorem clarissimum lucis supremæ: in quo ab
 omni profluuio desideriorum carnalium, inque
 coram

Iob. 37

Bernard

torum fantasmatum, fluctuantium cogitationū
 suauiter conquiescit obdormiens in dilecto. Sicq;
 pro modulo suo ad momentum & punctum idi-
 plum ostenditur ei videndum sicuti est. Inter hęc
 nāq; deus efficit ipsum in idipsum: vt sit ipse pro
 modulo suo sicut & illud est. Tunc plerūq; in os-
 culo patris & filij medium inuenit se contempla-
 tor huiusmodi. Postremo de hac re satis profunde
 scripsit in libro de perfectione filiorum dei, iuxta
 experientiam suam. Iohannes Ruysbroechius in Iohannes
 ter cetera dicens. Oportebit nos fundare vitam ruysbroeg.
 nostram supra infinitā profunditatis abyssum.
 Et ita poterimus in amorem æternaliter mergi,
 atq; a nobis in ipsam imperscrutabilem profun-
 ditatem demergi. Et in eodem amore modo carē-
 te palpabimus & a nobis deuiabimus: & ipse
 nos ducet ac seducet in immensam & incōprehē-
 sam amoris dei amplitudinē. In quo quidē nos
 fluemus & a nobis defluemus in ignotas deliti-
 as opulētiae ac bonitatis diuinæ: in quibus lique-
 bimur & deliq̄bimus, profundabimur & depro-
 fundabimur in gloriam dei. Hęc & alia multa
 scribit, q̄ pie ac sapienter sunt intelligenda ne fi-
 ant alicui erroris occasio. Clare siquidē nisi ab ex-
 pertis neq̄unt intelligi.

De diuersis effectibus sponsi cœlestis in aīa
 cōtemplatiua herorica amorosa: & de acti-
 bus ac gradibus charitatis ardētissimæ ac
 perfectæ. Art. XVII.

Vam magna multitudo dulcedinis
 tuæ dñe, quā abscondisti timētibus te
 Sicut diuinus loq̄ Diony. Charitas
 & tus est vnitiua. Primus itaque cha-
 ritatis est mētē amāris deo cōiūgere
 Nam

Diony.